

NAPALONY (7) *part praet pass pf*

Pierwsze a oraz o jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie), drugie a pochylone.

sg m N napålony (3). ◊ G napålón(e)go (1). ◊ L napålonym (1). ◊ f N napålón(a) (1). ◊ G napålón(e)j (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. napalić.

1. Rozgrzany przez rozniecenie ognia [o piecu] (3) :

napalony czym (1): [chleb] dobrze wpieczony w piecu nápalonym drwy niezgniłymi/ przefolony máluczko/ świeży/ ieft pokarm dobry. SienLek 6.

Wyrażenie: »piec (jest) napalony« (2): oni mężowie zwiázáni/ [...] wrzuceni fą w poórzod piecá ognia goráiącego. [...] á piec był bárzo nápalony [Fornax autem succensa erat nimis.]. Leop Dan 3/22; SienLek 6.

Przen (1) :

Wyrażenie: »z złości napalony« = mocno poruszony, zagniewany (1): Iáko fye wielce kocha w práwnym ogniu nálzem: Ták z złości napalony karze wízelkim czáfem ZawJeft 34.

2. Wytworzony [z czego] (4) :

a. Przez spalenie (2) : Potym wezmi prochu napalonego z chuft wiotchych á to ípołem powarzywízy w cýzrwonym winie/ [...] przyłóz na wydęty pępek *FalZioł* V 42, IV 38c.

b. Przez destylację (2) :

*Wyrażenie: »wodka napalona« (2): Też wodka z rzodkwie napalona/ na kamień miéchierzowy ieft bárzo dobra *FalZioł* I 117a, V 65.*

Synonim: 1. rozgrzany.

*Cf **NAPALIĆ***